

Lagen 10 14.
Spårvägskonduktörernas morgontoalett.

En äldre herre, som åtminstone inte tycks sakna temperamentets stora gåva, skriver till oss följande, som vi återge till den befogade rättelse, det kan medföra:

Herr redaktör!

Jag undrar, om ni också blivit utsatt för samma osmakliga nöje, som blir mig dagligdags beskärt, nämligen att behöva övervara våra eljest så soignerade och prydliga spårvägskonduktörens morgontoalett? Det är sannemligen inte en morgon, som jag är på väg till mitt kontor, utan att jag anfäktas fysiskt och psykiskt av att se konduktörerna på den linje, jag befär, med kamm och kniv ansa sitt yttre jag. Jag brukar nämligen för luftens skull hålla mig på bakre plattformen, men numera vågar jag inte längre riskera mina ögon och mitt lynne med alla kringflygande nagelskärar och -rötter, som vederbörande finna lämpligt att i de resandes åsyn bortoperera. Den lilla "bustrymån", som då och då kommer till synes jämte kamm med större eller mindre antal pinnar i behåll, är inte just läcker att åse, men värre är som sagt den osmakliga nagelskärningen, som både syn- och hörbarligen är för påkostande.

Herr redaktör, skulle inte ni vilja låta dessa rader i sin mån fästa vederbörande spårvägsbefäls uppmärksamhet på önskvärdheten av att dess personal inte alltför påtagligt kränker allmänhetens uppfattning om vad som bör eller kan låta sig göras av en tjänsteman i funktion? Jag vet, att vi äro många, som plågats 5v oseden och skå' med glädje hälsa en livligt emotsedd rättelse.

Stockholmsk affärsman av gamla stammen.

*